

Toen in het voorjaar van 2020 door het Coronavirus kerkdiensten en veel andere kerkelijke activiteiten niet door konden gaan, schreef ds. Bart Vijfvinkel regelmatig een brief/overweging opdat we ons juist ook in die tijd met elkaar verbonden wisten. Inmiddels zitten we in de tweede golf en in de tweede lockdown. In november hervatte Bart Vijfvinkel het schrijven van de brieven aan de gemeente. Reacties welkom:

predikant@pknwormer.nl

11 maart 2021

Beste mensen,

Na een jaar

Een jaar geleden werd corona ineens een vast onderdeel van onze werkelijkheid. Een jaar alweer. Willem van den Berg was net voorgegaan in de kerkdienst in Torenerf, we hadden de zondag ervoor nog een `gewone` kerkdienst gevierd (met gemeentezang!) en na afloop koffiegedronken in de volle consistoriekamer en bijgepraat over alles wat we hadden meegemaakt en gehoord, in de kerkdienst en door de week.

Zonnewijzer Nieuwe Kerk

Nu, een jaar later, realiseer ik mij eens te meer hoezeer ik dat gewone leven waarvan we toen afscheid namen mis. Al snel bleek dat het coronavirus ons niet snel, niet makkelijk en al helemaal niet vrijwillig zou verlaten. Een andere keuze dan aanpassen aan de omstandigheden was en is er niet. Wat een tijd: de mensen die aan corona overleden zijn, de eenzaamheid, de neerslachtigheid en depressies, de economische gevolgen voor wie hun inkomsten verloren, de afstand tussen mensen, het gebrek aan uitzicht. Maar in dat alles ook het omzien naar elkaar, de creativiteit om er wat van te maken, de verbondenheid, de ontdekking van wat mooi is in je eigen directe omgeving.

Een jaar geleden begon ik ook met de zogenoemde `coronabrieven`. Ik schrijf ze nu wanneer het uitkomt. Niet meer iedere week.

Gemeente ben je met elkaar, er is gesprek over en weer (zowel tussen God en mens, als tussen mensen onderling), en zo'n brief is toch eenrichtingsverkeer. Maar toch, het is een oud middel tot gemeenteopbouw. De brieven in het Nieuwe Testament, bijvoorbeeld de brieven van Paulus, getuigen ervan. Hoe ben je gemeente in de concrete omstandigheden van de tijd waarin je leeft? In de telefoongesprekken die ik heb voel ik de verbondenheid van gemeenteleden met elkaar en met de gemeente en ook het verlangen naar de tijd waarin we weer gewoon samen kunnen komen. Ook klinkt de zorg voor elkaar, een zorg die ik ook hoor in het geduldig wachten totdat het weer verstandig en veilig is om kerkdiensten te houden.

Samen kerk

Voor Centraal Station Amsterdam

Inmiddels genieten we als gemeente gastvrijheid van onze burens. Wekelijks vieren we samen: Wormer en Wormerveer, met ambtsdragers uit beide gemeentes. Een mooie samenwerking in een tijd waarin kerken elkaar vanwege teruglopend ledental, ook na corona, steeds meer nodig hebben. Een wekelijks moment van samenzijn als gemeente van Christus.

Het bijzondere is dat het kerkelijk jaar gewoon doorloopt. Of de gemeente nu samen kan komen of niet, maar straks is het weer Pasen. De vreemde verhalen klinken in lichte en donkere tijden als een vreemde stem die vertelt van die God die er is en zal zijn, die wil troosten, bemoedigen, de weg wijzen. Die vertelt van opstanding en beloofd land zelfs als je in je eigen werkelijkheid niet ervaren kan wat die grote woorden betekenen. Pasen vieren, soms dwars tegen alles in,

omdat deze God dwars tegen alles in deze aarde vasthoudt, het licht tevoorschijn roept, wil dat de steppe bloeit en dood niet meer zal zijn.

Verkiezingen

Terug naar de werkelijkheid waarin dat Woord klinkt. De kranten staan vol over corona en de verkiezingen. Vanmorgen kwamen in 'Theologisch elftal' in dagblad Trouw twee theologen aan het woord: Hanneke Ouwerkerk, predikant van de PKN in Schoonhoven, en Almatine Leene, Theoloog des Vaderlands en daarnaast docent, schrijver, en predikant van de Gereformeerde Kerk vrijgemaakt te Hattem-Noord.*

Ze bogen zich over de vraag hoe we moeten duiden dat steeds minder christenen op christelijke partijen stemmen.

Beide vrouwen erkennen dat de bijbel een inspiratiebron kan zijn voor de politiek en dat geloof en politiek – net als in de bijbel - alles met elkaar te maken hebben. Ze waarderen allebei positief dat christenen niet meer automatisch op een christelijke partij stemmen zoals in de tijd van de verzuiling.

---

* Willem van den Berg maakte mij op het Theologisch elftal van vandaag attent met een appje: 'Inspiratiebron?'

Leene zegt daarover: “... dat maakt het ook zo uitdagend: het wordt persoonlijker en breder. Daarmee doet het recht aan de diversiteit van het christendom.”

Ouwerkerk haalt de theoloog Gerrit de Kruijff aan die sprak over 'twee keer denken': “Je moet eerst nadenken over hoe je op grond van je geloof in een concrete situatie zou moeten handelen. Dan denk je na hoe je dat inbrengt in de plurale samenleving (kortweg: een samenleving met verschillende groepen en gedachten. BV).”

Welke stem past naar jouw idee het beste bij wat je in de kerk hoort? In welke politiek herken je iets van de bijbelse noties als gerechtigheid, vrede, naastenliefde?

Het zijn spannende vragen: wat maakt een politieke partij `christelijk`? Staat `christelijk` voor de inspiratiebron van een politieke partij? Of is dat woord `christelijk` een brug te ver omdat Christus ermee verbonden wordt aan jouw eigen keuze?

Tot slot

Afgelopen week sprak ik iemand onder de tachtig die een afspraak kon maken om gevaccineerd te worden. Langzaam maar zeker wordt het grootste gedeelte van de bevolking ingeënt. Misschien kunnen na Pasen de maatregelen wat versoepeld worden en gaat de samenleving wat verder open. Ik zie er met u naar uit. Voor nu: heel veel sterkte en Gods zegen gewenst,

Bart Vijfvinkel

Mocht u het werk van onze gemeente willen ondersteunen met een extra gift dan kunt u deze overmaken op NL30 RABO 0394.9353.06 ten name van Protestantse Gemeente Wormer. Een deel van de gift zal ook gaan naar de diaconie: de dienst van de kerk in de wereld.